Leyle-i Berat: Elli yıla bedel bir gece

Müjdeler Gecesi
Hadislerde "Nısf-u Şaban" olarak ifadesini bulan mübarek bir gün daha kapımıza dayandı. Nısf-u Şaban, üç ayların ikincisi olan Şaban ayının ortası. Berat Gecesi ile başlayan gün. Kurtulmak isteyen için, beratını almak isteyenler için büyük fırsatlardan birisi daha!

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) Şaban ayının on üçüncü gecesi geldiğinde mübarek başını secdeye koydu. Ümmeti için af istedi. Kendisine ümmetinin üçte birinin bağışlandığı müjdelendi. Resul-i Ekrem (asm), on dördüncü gece tekrar secdedeydi. Ümmetinin üçte ikisinin mağfiret edildiği müjdelendi. Ve on beşinci gece yeniden o mübarek baş Allah'ın huzurunda secdeye kapandı. Allah Resulü (asm) ümmetinin tamamının bağışlanmasını istiyordu. Bu gece, Allah'tan yüz çevirenler dışında, ümmetinin tamamının bağışlandığı müjdelendi.1

AZABINDAN AFFINA SIĞINIRIM

Resul-i Ekrem Efendimiz (asm) Şaban'ın on beşinci gecesinde:

"Ya Aişe, bu gece nasıl bir gece, bilir misin?" buyurdu. Hz. Aişe (ra):

"Allah ve Resulü daha iyi bilir." dedi.

Peygamber Efendimiz (asm):

"Bu gece Nısf-u Şaban'dır. (Şaban ayının yarısıdır.) Dünya işleri ve kulların işleri bu gece Yüce Hakka arz edilir. Bu gece Cehennemden azat edilenlerin sayısı; kelb kabilesinin koyunlarının kılları sayısından daha fazladır. Bu gece bana ibadet yapmam için izin verir misin?"

Hazret-i Aişe (ra):

"Olur ya Rasulallah!" dedi.

Peygamber Efendimiz (asm) kalkıp namaza durdu. Ayakta durması uzun sürmedi. Fatiha Sûresi'ni okudu; sonra küçük bir sûre okudu. Ardından secde yaptı. Gecenin yarısına kadar secdede kaldı. Daha sonra ikinci rekâta kalktı. Ayakta iken, birinci rekâtta okuduğu kadar bir şey okudu. Sonra yine secdeye vardı. Bu defa da tan yeri

ağarıncaya kadar secdede kaldı. Secdede o kadar kaldı ki, Hazret-i Aişe Resulullah'ın (asm) ruhunun kabzolunduğunu sandı. Secdeden kalkması uzayınca, Hazret-i Aişe (ra) telâşlandı. Mübarek ayaklarına dokundu. Hareket ettiğini görüp canlılık hissedince rahatladı.

Kulak verdi. Peygamber Efendimiz (asm) secdesinde şöyle yalvarıyordu: "Allah'ım! Azabından affına sığınırım. Gazabından rızana sığınırım. Senden Sana sığınırım. Şanın yücedir. Sen kendi zatını övdüğün gibi, seni övmeye güç yetiremem!"

Sonra Hazret-i Aişe (ra):

"Ya Resulallah, bu gece secdende bir şeyler okuduğunu duydum. Bunları daha önce okuduğunu hiç duymamıştım." diye sordu.

Peygamber Efendimiz (asm):

"Sen onları işittin mi?" buyurdu. Hazret-i Aişe (ra):

"Evet ya Resulallah!" deyince, Peygamber Efendimiz (asm) bundan hoşlandı:

"Ya Aişe! Onları öğren, başkalarına da öğret." buyurdu.2

BU GECE HER BİR HARFE YİRMİ BİN SEVAP!

Peygamber Efendimiz (asm) devamla: "Şâban'ın 15. gecesi geldiğinde geceyi uyanık ibadetle, gündüzü de oruçlu olarak geçirin.

O gece güneş battıktan sonra Allah rahmetiyle dünya semasına tecelli eder ve şöyle seslenir: 'İstiğfar eden yok mu, affedeyim ve bağışlayayım. Rızık isteyen yok mu, rızık vereyim! Başına bir musîbet gelen yok mu, sağlık ve afiyet vereyim!' Tan yerinin ağarmasına kadar bu böylece devam eder."3

Bir mektubunda hizmet ehlinin her bir gecesinin, Leyle-i Mi'rac, Leyle-i Berat ve Leyle-i Kadir kadar kıymettar olmasını Cenâb-ı Hak'tan niyaz eden Bediüzzaman Hazretleri4, berat gecesinin mahiyetini ve bu gecede neler yapacağımızı şöyle ifade eder: "Bu gelen gece olan Leyle-i Berat, bütün senede bir kudsî çekirdek hükmünde ve mukadderat-ı beşeriyenin programı nev'inden olması cihetiyle Leyle-i Kadr'in kudsiyetindedir. Herbir hasenenin Leyle-i Kadir'de otuz bin olduğu gibi, bu Leyle-i Berat'ta her bir amel-i sâlihin ve her bir harf-i Kur'ân'ın sevabı yirmi bine çıkar. Sair vakitte on ise, şuhur-u selâsede yüze ve bine çıkar. Ve bu kudsî leyali-i meşhurede on binler, yirmi bin veya otuz binlere çıkar. Bu geceler, elli senelik bir ibadet hükmüne geçebilir. Onun için elden geldiği kadar Kur'ân'la ve istiğfar ve salâvatla meşgul

olmak büyük bir kârdır.”5

Cenâb-ı Hak, bu gecede elli senelik ibadete denk kılacak ameller yapmayı bütün ümmete müyesser kılsın.

Berat Geceniz mübarek olsun. Âmin.

Dipnotlar:
1- M. H. Yazır, H. Dini K. Dili, S. 4294.
2- İbni Mâce, ikaamet: 191; Tirmizî, savm : 38; Ahmed : 6/176, 238.
3- İbni Mâce, İkame, 191.
4- Kastamonu Lâhikası, s. 58.
5- Şuâlar: 433.